

Az SZDSZ élén ismét Kuncze Gábor áll. Várható, hogy július 1-jén a rendkívüli küldöttértekezlet is legalizálja ezt a fejleményt. Ami bizonyára változást eredményez az SZDSZ belső életében éppúgy, mint a párt szövetségi politikájában. Az elnöki poszt várományosával Demszky Gábor lemondásának napján **JUSZT LÁSZLÓ** készített gyorsinterjút.

■ **A tv2 tudósításában megkérdezték, ön lesz-e az SZDSZ miniszterelnök-jelöltje. Szokatlanul, egy szót sem választott. Rezzentelen arccal állt. Ez mit jelent?**

– Semmit. A kérdésre akkor kell válaszolni, amikor felmerül. És bár a riporter feltette, ő nem az a „testület”, amely ezt a kérdést megfogalmazhatja. Nem válaszoltam, mert a pillanatot nem tartottam alkalmasnak arra, hogy ezzel foglalkozzam.

■ **Ugye nem veszette el a humorát?**

– Ha elveszítettem volna, valaki megtalálná.

■ **Fél évet töltött a pártvezetésen kívül. Frakcióvezetőként szerepelt legutóbb. Most ismét visszakerült. Mi változik?**

– Úgy érzem, mindenki megértette: ilyen helyzetben senki sem térhet ki a feladatok elől. Az SZDSZ ismert politikusai, akik támogatottságot élveznek a pártban, csatasorba állnak, hogy segítsenek a jobb választási szereplésben. Ha a változás hozadéka ennyi, előreléptünk.

■ **Van, aki azt mondja: késő. Nem érhetnek el olyan támogatottságot, amellyel bejuthatnak a parlamentbe.**

– Nem tudok úgy belevágni a munkába, hogy közben azon gondolkodjam: mekkorát lehet bukni.

■ **Visszahoz valamit régi pártelnöki idejéből? A partnerekre is gondoltak...**

– A kérdés nyilván az MSZP-re vonatkozik.

■ **SZDSZ-esekre gondoltam. Magyarra, Petőre, Fodorra.**

KUNCZE GÁBOR MONDJA

(Vesztett-e az önkormányzati választásokon az SZDSZ?) Most honnan nézzük – hogy kikapott egytől, vagy hogy megvert négyet?

(*Heves Megyei Hírlap, 1994. december 19.*)

(Pető Iván lemondása után:) Most az a feladatom, hogy megmozdítsam a pártot.

(*Népszabadság, 1997. április 15.*)

Ha az SZDSZ-ben mindenki lendületben lenne, akkor én egész nyugodtan lehetnék letört.

(*Népszabadság, 1997. április 16.*)

Vesztes csapatban nem szeretek játszani.

(*Kelet-Magyarország, 1997. május 12.*)

Beláthatóan rossz most a párt pozíciója, ugyanakkor azt gondolom, van esélyünk a kilábalásra.

(*Halasi Tükör, 1998. december 2.*)

Nem sok olyan párt van Magyarországon, amelyik megalakulása óta azon vitatkozik saját magával, hogy tiszteletben tartja-e még azokat az értékeket, amelyek képviselőre létrejött.

(*Népszabadság, 2000. december 15.*)

KUNCZE GÁBORRÓL MONDJÁK

Nem azért lett az SZDSZ listavezetője, mert a pártnak valami baja van velem, hanem mert velem együtt azt gondolja, hogy alkalmasabb nálam a miniszterelnöki posztra.

Pető Iván, az SZDSZ elnöke
(*Vas Népe, 1994. február 12.*)

A belügyi tárca egyik lényeges elemét képező rendőrséget még csak úgy sem ismeri, mint némely volt szamizdatos pártbeli társa – a gumibotok ütlegeiből.

Halmágyi Miklós szombathelyi újságíró
(*Vas Népe, 1994. július 2.*)

A miniszterelnök-helyettesi poszt mindössze arra jogosítja fel Kuncze Gábort, hogy a kormányüléseken ő is rágyújthat.

Trunkó Barnabás humorista
(*Népszabadság, 1995. január 9.*)

(A Horn–Kuncze-kormányról:) A belügyminiszterelnökhelyettes többnyire nem helyettesíti, hanem helyesbíti főnökét.

Szuhay Balázs színész és humorista
(*Magyarország, 1995. január 27.*)

Nem biztos, hogy Kuncze Gábor belekopott a belügyministerségbe, lehet, hogy éppenséggel belejött. Viszont személyéhez óhatatlanul hozzákapcsolják a magyarországi közállapotokat, ez koptatta el őt.

Lányi Gusztáv szociológus
(*168 Óra, 1997. május 27.*)

Egy autokrata hagyományú és nem túl demokratikus szellemiségű testület élén mégiscsak őszinte demokrata.

Eörsi István író
(*Magyar Narancs, 1997. november 20.*)

Tökéletes krampusz: állandóan ijesztget, de soha nem tudna megbántani senkit.

Havas Henrik riporter
(*24 Óra, 1998. december 6.*)

Semmire sem vezet, ha egyes képviselők a politikai ellenfélből ellenséget csinálnak erőszakosságukkal, gátlástalan küldetésadatukkal. Vannak azért üdítő kivételek, mint Isépy Tamás vagy – a másik oldalról – Kuncze Gábor. Ők rendszerint magas fokú politikai kultúrával, szellemesen beszélnek.

Herényi Mároly MDF-politikus
(*Somogyi Hírlap, 1999. augusztus 14.*)

